

หลวงพ่อพาน สุขกาโม

กับคำรำลือ ‘ยันระยะทางได้จริงๆ’

“

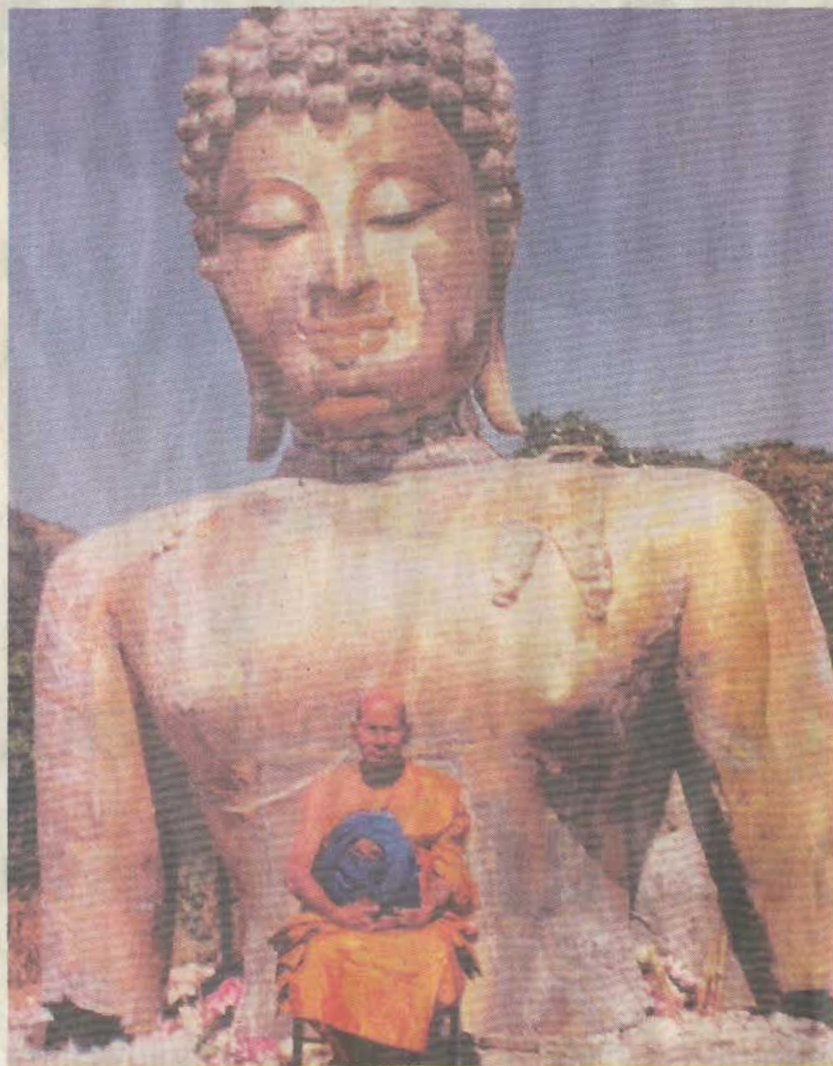
หลวงพ่อพานก็ยังฝากตัว
เป็นศิษย์ของหลวงพ่อ
ทองสุข วัดโตนดหลวง
ท่านเมตตาสอนให้จนครบ
แต่จะได้วิชาไม่เหมือนกัน
มีทั้งแคล้วคลาด เมตตา
คงกระพัน และวิชา
ทำผงพุทธคุณ อีกทั้ง
วิชาทำตะกรุดต่างๆ
วิชารักษา

”

ศิษย์ของ พระครูพนิตสุตคุณ (หลวงพ่อทองสุข
วัดโตนดหลวง) ด้วย คือหลวงพ่อพาน ท่านทราบ
ว่าหลวงพี่เพลินเดินทางไปศึกษาวิชากับหลวงพ่อ
ทองสุข วัดโตนดหลวง ท่านจึงขอตามไปด้วย
เมื่อไปถึงก็ฝากตัวเป็นศิษย์ศึกษาวิชาแขนงต่างๆ
จากหลวงพ่อทองสุข โดยหลวงพ่อทองสุขเมตตา

เหรียญหล่อหลวงพ่อพาน รุ่น ๕ เนื่อนะ

หลวงพ่อพาน สุขกาโม

พระครูประวัติศาจารย์ หรือหลวงพ่อพาน
สุขกาโม อดีตเจ้าอาวาสวัดเฉลิมราษฎร์ (โป่ง
กะลัง) ต.หาดขาม อ.กุยบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์
เป็นพระที่เปี่ยมไปด้วยเมตตาบารมีธรรม ครอง
ในวัตรปฏิบัติและพระธรรมวินัย มีความสมถะ
เรียบง่าย เป็นพระผู้คงแก่เรียน ท่านศึกษาค้นคว้า
และอ่านพระไตรปิฎกอันเป็นแก่นแท้หลักคำ
สอนของพระพุทธเจ้าอย่างแท้จริง รวมทั้งเป็น
พระนักปฏิบัติ โดยออกเดินธุดงค์กับหลวงพ่อ
เพลิน อดีตเจ้าอาวาสวัดหนองไม้เหลืองตั้งแต่
พรรษาต้นๆ ที่บวช

หลวงพ่อพาน เป็นพระนักอ่าน ซึ่งครั้งหนึ่ง
พระครูโสภิตวชิรธรรม เจ้าอาวาสวัดโป่งกะลัง
รูปปัจจุบัน เคยถามท่านว่า “อ่านหนังสืออะไร”
ท่านตอบว่า “อ่านพระไตรปิฎก” แล้วถามต่ออีกว่า
“มีกี่เล่ม” ท่านตอบว่า “๑๐๐ เล่ม” และถามต่อ
อีกว่า “เมื่อไรจะอ่านจบ” ท่านตอบไว้อย่างน่า
คิดว่า “จบเมื่อไรไม่ใช่เรื่องสำคัญ แต่อ่านเพื่อ
เข้าใจและนำมาปฏิบัติได้ และสอนคนอื่นได้ด้วย”

หลวงพ่อพาน เป็นพระที่มีวัตรปฏิบัติดี
จึงเป็นที่รักของพระผู้ใหญ่และหนึ่งในนั้นคือ
หลวงพ่อกุศล วัดยาง อ.เมือง จ.เพชรบุรี หลวงพ่อ
พานนับถือหลวงพ่อกุศลมาก ไปมาหาสู่กันตลอด
ความสนิทสนมของหลวงพ่อกุศลกับหลวงพ่อ
พานนี้ก็ไม่มีอุปสรรคขัดขวางกันมีแต่ศิษย์ที่
ศิษย์น้อง ทั้งนี้หลวงพ่อพานเรียกหลวงพ่อกุศลว่า
คุณพ่อกุศล โดยหลวงพ่อกุศลยังได้ถ่ายทอด
วิชาความรู้ให้แก่หลวงพ่อพานด้วย

นอกจากนี้ หลวงพ่อพาน ก็ยังฝากตัวเป็น

เหรียญหล่อหลวงพ่อฟาน รุ่น 3 เนื้อทองคำ

สอนให้จนครบ แต่จะได้วิชาไม่เหมือนกัน มีทั้งแคล้วคลาด เมตตา คงกระพัน และวิชาทำผงพุทธคุณ อีกทั้งวิชาทำตะกรุดต่างๆ วิชาว่านยา โดยหลวงพ่อฟานเล่าว่า เมื่อเรียนกลับมาแล้วต้องกลับมาแลกเปลี่ยนวิชากัน

ประมาณ พ.ศ.๒๕๑๒-๒๕๑๓ ก่อนมาเป็นเจ้าอาวาสวัดโป่งกะสัง หลวงพ่อฟานกับหลวงพ่อบุญ ได้ชวนกันออกธุดงค์ เพื่อปลุกวิเวกทั้งสองได้เดินธุดงค์ขึ้นทางแก่งกระจานไปออกปราณบุรี สามร้อยยอด ภูเขามะไฟ บ้านย่านซื่อ และเดินธุดงค์ลงมาที่บ้านโป่งกะสัง ในขณะนั้นเป็นพื้นที่สีแดง มีผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์เยอะมาก ในขณะนั้นยังไม่ได้สร้างวัด แต่มีคนเพชรบุรีอพยพมาทำไร่ในแถบนี้มาก ต่อมาสมเด็จพระสังฆราชสร้างวัดขึ้นที่หมู่บ้านโป่งกะสัง โดยให้ชื่อว่า วัดเฉลิมราชฤทธิ์ (บ้านโป่งกะสัง)

ในสมัยก่อน วัดโป่งกะสัง มีหลวงพ่อฟานอยู่รูปเดียว คอมมิวนิสต์ชุมชุมมากจริงๆ จึงไม่มีพระรูปใดกล้าอยู่ มีตชด.ท่านหนึ่ง ซึ่งเป็นคนยิงหลวงพ่อฟาน (ด้วยตัวของเขาเอง) เล่าให้อาจารย์ไชยาฟังว่า สมัยก่อนเป็นป่าเต็มไปด้วยตชด.ก็ลาดตระเวนในเวลากลางคืน พอมาถึงหน้าโบสถ์ ซึ่งเป็นป่าเขาสูง เห็นเงาตะคุ่มๆ ก็นึกว่าคอมมิวนิสต์

พวก ตชด.ยิงใส่ไม่มียิง ยิ่งเท่าไรก็ไม่ยอมล้มเสียที จึงค่อยๆ ย่องไปดูใกล้จึงรู้ว่าเป็นพระมาเดินจงกรม ตชด.คนึงกล่าวกับอาจารย์ไชยา “แปลกทำไมยิงท่านไม่ถูกเลย” ซึ่งไปสอดคล้องกับชาวบ้านที่อยู่ใกล้วัด ถ้าได้ยินเสียงปืนมาจากทางวัดรู้ได้ทันทีว่าหลวงพ่อฟานโดนยิงอีกแล้ว

พระผงพิมพ์ปรกโพธิ์ พ.ศ.๒๕๑๑

เพราะว่า ตชด.จะต้องสับเปลี่ยนกำลังพลเป็นประจำ จึงไม่รู้ว่ามิพระเดินจงกรมอยู่ เป็นเรื่องราวความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อฟานที่ผู้เล่ายังมีชีวิตอยู่

ขอบคุณ ค.ด.วิรัตน์ อาจสัจจร ผบ.หมูงาน จราจร สน.บางซื่อ กทม. ที่เอื้อเฟื้อข้อมูลและภาพถ่าย หลวงพ่อฟาน สุขกโม

เรื่องเล่าจาก 'ศิษย์พ่อยิด'

นายปิยพัชร อำสาอาจ หรือ “อ.ไชยา ศิษย์พ่อยิด” และเจ้าของฉายา “ศิษย์พ่อยิด” เล่าให้ฟังว่า มีอยู่ครั้งหนึ่ง เป็นงานบวชพระที่เพชรบุรี อาจารย์ไชยาไปนิมนต์หลวงพ่опานไว้ก่อน โดยบอกว่า ในตอนเช้าของวันงานจะให้คนขับรถมารับ (ทางสมัยก่อนจะเป็นทางรถสวน คือไปได้ ๑ เลน) พอถึงวันงานคนขับรถก็ไปรับแต่เช้า พอขับถึงวัดโป่งกะสัง พบหลวงพ่опานกำลังคุยธุระกับแขกอยู่

โดยท่านบอกให้คนขับรถกลับไปก่อน เดี่ยวจะตามไป อาจารย์ไชยาซึ่งมาถึงงานแล้ว เห็นหลวงพ่опานเดินอยู่หน้าบ้านงาน

กำลังจะเข้าไปในงานบวช ก็เลยไปนิมนต์ท่านขึ้นบ้านงาน อีกสักพักใหญ่คนขับรถไปรับหลวงพ่опานก็มาถึง อาจารย์ไชยาก็เลยถามด้วยความโมโหว่า “เอ็งไปไหนมา ให้ไปรับหลวงพ่опาน” คนขับรถตอบว่า “ก็ไปรับแล้วแต่แอบบอกให้กลับมาก่อน เพราะติดธุระกับแขกอยู่ เดี่ยวจะตามไปเอง”

อาจารย์ไชยาจึงถึง

บางอ้อ หลวงพ่опานย่านระยะทางได้ดังที่เขาถือกันจริงๆ แต่ด้วยความที่เป็นคนขี้สงสัย ต่อมาจึงไปถามหลวงพ่опานที่วัดโป่ง

อ.ไชยา ศิษย์พ่อยิด

กะสังเลย “หลวงพ่опานครับ หลวงพ่อย่านระยะทางได้จริงดังที่เขาถือกันจริงหรือเปล่า ก็งานบวชวันนั้น ใจที่หลวงพ่อดูมาถึงก่อนคนขับรถไปรับหลวงพ่อดีก” หลวงพ่อดูตอบ “ใครมันจะเก่งปานนั้น แต่ถ้าจะเดินไม่ให้เหนื่อยละก็ ว่าตามฉัน ฉันจะเสกให้ฟัง เสกขารมมาๆ ท่องไปเดินไปไม่มีเหนื่อย” อาจารย์ไชยา จึงจับจุดได้ว่า ท่านคงให้คาถาเรา